

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. Francisci Salesii, Episcopi Et Principis Gebennensivm Meritissimi

Maupas du Tour, Henri Chauchon de

Coloniæ Ubiorum, 1663

Cap. II. Praxis Humilitatis Christi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42882

CAPUT II.

Praxis Humilitatis Christi.

Volebat eximius ille Legislator filias suas nihil scire nisi IESUM Christum, & hunc Crucifixum, & venerando illo volumine divinas eas voces ipsis tanquam digito monstrans, *Discite à me, quia humilis sum corde.* Nimirum Humilitas hæc, agebat sanctus Fundator, fingit formaque Religiosam disciplinam, fundamentum est ædificii spiritualis, germanus character filiorum JESU Christi. Quamobrem in illius studio incumbere debetis modo quodam præcipuo; quicquid facietis, ex profundâ, sincerâ, ingenuâ humilitate facturæ. Hanc ut aptè usurpetis, & modo minimè vulgari, (quoruscumque enim quicquid est vulgo Christianorum, Humilitatis dignitatem novit?) in nihili vestri voraginem eò usque debetis descendere, ut vos ipsæ oculis subducatur tum vestris, tum mundi: quandoquidem vocationis vestræ eò usque est, existimationem hominum fugere, & nihili opinionem sectari, ut si hæc vobis desit, jacturam facturæ vestri thesauri sitis, neque Moniales Visitationis futuræ. Sic habetote, nunquam Congregationem vestram sublimè elaturâ ramos suos, nedum fructus, nisi quantum radices deorsum aget, per amorem studiūque abjectionis.

Igitur per depressas illas valles ambulate forti & magno animo, ad Crucis Christi radices studiū illud Humilitatis legentes: quandoquidem eam virtutem Deus ipse tanti fecit, ut ei colendæ, Regiæ

giæ dignitatis functionem ad tempus reliquerit, ad opprobrium usque se ipsum deprimens, atque ad nihilum redigens: quò nos doceret Apostolici spiritûs effata re & usu representare; vos autem potissimum institueret ad usurpanda illa quæ vestri Instituti sunt, quod quidem à vobis exigit, ut si quo modo promoveri illius gloriam possitis, operi cui-cunque operam dando, atque adeò erectionem javando aliarum Congregationum famulatum Dei, virtute insignium; nullâ curâ domos vobis ipsis stabiles parandi, faciatis ex animo: tunc enim gratiores sitis divinæ illi Majestati, Humilitatem excolentes præstantissimo modo quodam. Nec verò dubitare debetis, quin Deus facilitatem illam in cordibus vestris intuens ad abjiciendas vos ipsas ex caritate, vos præstantem quendam in modum evehat, stabiliatque in eo vitæ genere ad quod vos vocavit. Permittite vos, cæcorum in morem, amanuissimum isti ductori: nolite respicere quò eatis, sed quicum eatis: itis autem cum Rege Sponsoque vestro Crucifixo: it enim profectò cum illo, quisquis se ipse deprimat, dejicit, contemnit ad mortem usque omnium perturbationum, pravarumque affectionum animi, atque adeò usque ad mortem Crucis. Verùm ista Humilitas, ista depressio, ista contemptio sui usurpanda suaviter, pacatè, constanter, Humilitatem illam erigendo excelsitate mentis quadam, & fiducia Dei: neque enim si liceritis affectæ, sinet is, vos unquam quidquam aut facere existimationis quærendæ causâ, aut prætermittere contemptiois metu. Statuat denique is pro arbitrato, de vitâ vestrâ, de existimatione, de

famâ, quandoquidem illius cuncta sunt omnia: ac profectò si quid contulerit vestra abjectio ad illius gloriam amplificandam, tantò vobiscum præclarè agi sentire debetis, quanto major abjectio vestra fuerit.

In idem argumentum, Gnomæ Sabesane.

Generosa JESU Christi Ducis nostri, sanctæ ejus Parentis, & lectissimi cujusque Militis sacri exercitûs illius, Humilitas tyrannos superavit, subjecit Reges Orbem terrarum universum Christo coëgit crucifixo parere.

Apud Christianos superbia quidem, & inanis gloriæ cupiditas fracti animi, ignavia vocatur, & mollitudo; considerata autem contemptûs admissio, Humilitas, & appetitio ignominia, pro vera germanaque animi magnitudine putatur.

Si quando impotentius ferimus despici nos, & pro nihilo putari, oritur hæc mentis perturbatio ex superbia, philautiaque: nunquam enim pax sine humilitate consistit.

Adducit nos Humilitas ad nosmetipsos ferendos pacatè, abjiciendo nos plurimùm, coram Domino Deo, absque mœnore, atque ita, ut animum non despondeamus.

Humilitas corda mitigat, non modò erga perfectos, sed etiam erga imperfectos.

Quisquis Humilitate præditus est, agnoscit talem se, ut nisi Dominus Deus sit ipse pro scuto & lorica, futurum sit ut brevè peccatorum jaculis transfodiatur.

Abjectionis amor pacis lætitiæque radix est.

Si

Si non estis gratiosæ apud alias, facite ut vos status ille delectet: etenim humilia Dominus libenter respicit; estque illi semper acceptissima contemptio, abjectioque à qua non refugias.

Ex variis abjectionis generibus, optima illa est, quam non elegeris, quæque magis à naturæ sensu abhorreat.

Sincera Humilitas à dignitatum quidem gradibus abhorret; verùm non eos cum pervicaci animi obstinatione repudiat, non eos dum imperantur, detrectans eo nomine, quòd se ipsis indignam agnoscat; tunc enim sibi ipsa inde satisfacit, quòd Deo paret ad ea omnia suscipienda quæ à Prælatibus imperantur.

Est id demum celsissimæ Humilitatis, in contemptu, in derelictione, in obscuritate interiori, in eo statu, in quo efficere nihil valeas, tranquillitatem mentis retinere, cuncta hæc amplectendo amandoque haud fucatè.

C A P U T III.

De amore proximi.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem sicut dilexi vos. (a) Hæc verba sunt, filix in Christo carissimæ, illius quem pro vitæ morumque vestrorum absolutissimo exemplari vobis ipsæ sumpsistis, JESU Christi Salvatoris, quibus vos ipsæ ad acquirendam sanctam illam proximi dilectionem invitatur, in illum intuendo tanquam in operæ pretium Dei, ejusdemque vivam ac spirantem imaginem.

Cc 4

nem.

(a) Ioan. 13.